

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia kwietnia 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 18/I/16

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P. z siedzibą w W. przedstawione we wniosku z dnia 2 marca 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 3 marca 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczącej opłaty zapasowej* – **jest prawidłowe.**

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
bpi@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

UZASADNIENIE

P. z siedzibą w W. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 2 marca 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu 3 marca 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczącej opłaty zapasowej*. W dniu 2 marca 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

Pismem z dnia 10 marca 2016 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia stanu faktycznego niezbędnego Organowi prawidłowego rozpatrzenia wniosku o interpretację.

W dniu 21 marca 2016 r. wpłynęło pismo Wnioskodawcy z dnia 18 marca 2016 r. dotyczące uzupełnienia wniosku z dnia 2 marca 2016 r.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca zamierza produkować olej smarowy z oleju gazowego niespecyfikowanego (kod CN 2710 19 43). Olej gazowy niespecyfikowany nie będzie w niniejszym przypadku wyrobem gotowym. Olej gazowy niespecyfikowany będzie w omawianym stanie faktycznym wykorzystywany w całości w procesie produkcji olejów smarowych jako półprodukt.

Podkreślić należy, że Wnioskodawca jako podmiot prowadzący skład podatkowy nie dokonuje nabycia wewnątrzwspólnotowego oleju gazowego niespecyfikowanego wykorzystywanego w produkcji oleju smarowego.

Po wprowadzeniu oleju gazowego niespecyfikowanego do składu podatkowego wyrób ten jest sprzedawany podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy (Wnioskodawcy). Przedmiotowy wyrób Wnioskodawca wykorzystuje w całości do produkcji oleju smarowego. który przedmiotowy wyrób wykorzystuje w całości do produkcji oleju smarowego. Należy zaakcentować, że proces produkcji wyrobu nie ogranicza się do samego mieszania, w wyniku którego komponowany jest z oleju napędowego olej smarowy.

Po wyprodukowaniu oleju smarowego wyrób gotowy jest sprzedawany przez Wnioskodawcę. Olej smarowy jako wyrób gotowy, wytworzony z oleju gazowego niespecyfikowanego jest wywożony następnie poza terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej.

W związku z powyższym opisem stanu faktycznego, Wnioskodawca sformułował pytanie:

Czy w związku z zaistniałym stanem faktycznym Wnioskodawca będzie zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych, a w konsekwencji powyższego powinien również uiszczać opłatę zapasową, o której mowa w ustawie o zapasach?

W wyniku wezwania Organu w przedmiocie produktu opisanego we wniosku jako „olej gazowy niespecyfikowany (kod CN 2710 19 43)”, w tj. w kwestii jego właściwości fizykochemicznych, np. orzeczenie laboratoryjne, opinia stosownego instytutu naftowego, bądź opinia producenta tego produktu naftowego. Wnioskodawca złożył dodatkowe wyjaśnienia, w których zawarł informację, że olej gazowy niespecyfikowany jest używany do celów technicznych, jako surowiec do wytworzenia innych wyrobów energetycznych. Wnioskodawca również podkreślił, że olej gazowy niespecyfikowany nie stanowi samoistnego paliwa, jest mieszany z innymi surowcami. Do wyjaśnień zostały dołączone również sprawozdania z badań wyrobu końcowego, którego elementem był olej gazowy niespecyfikowany. Ponadto Wnioskodawca podkreślił, że nabycia wewnątrzspółnotowego oleju gazowego niespecyfikowanego będzie dokonywał inny podmiot niż Wnioskodawca. Następnie przeniesienie własności na Wnioskodawcę będzie następować na terytorium kraju.

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zdaniem Wnioskodawcy w opisanej wyżej sytuacji, kiedy przywożony z innego kraju Unii Europejskiej olej gazowy niespecyfikowany jest w całości wykorzystany w procesie produkcji oleju smarowego, wyrób ten stanowi półprodukt/surowiec.

W związku z tym wyrób ten nie stanowi paliwa, od którego powinna być uiszczana opłata zapasowa oraz tworzone i utrzymywane zapasy interwencyjne.

Nabywany wewnątrzspółnotowo wyrób należy uznać, stosownie do art. 2 pkt 2 lit. b ustawy o zapasach za półprodukt rafineryjny.

Definicja półproduktu rafineryjnego została określona w zał. B rozdziału 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Zgodnie z zawartą tutaj definicją za półprodukty rafineryjne uważa się przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Przedmiotowa definicja stanowi dalej, że dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np. benzyna pirolityczna, frakcja C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).

Szeroka definicja półproduktu rafineryjnego i nie objęcie tej grupy produktów naftowych definicją paliw, określoną w art. 2 pkt 3 przedmiotowej ustawy, świadczy o tym, że nie było celem ustawodawcy nakładanie obowiązku uiszczania opłaty zapasowej na przedsiębiorców w przypadku, m. in. przywożenia do kraju wyrobów, które z uwagi na swoje dalsze przeznaczenie nie są jeszcze wyrobem gotowym, a tylko półproduktem/surowcem, który za paliwo uznać jeszcze nie można.

Również olej smarowy, objęty definicją smarów, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. p ustawy o zapasach, nie jest paliwem w rozumieniu przedmiotowej ustawy.

W tym miejscu należy przytoczyć dwie grupy przedsiębiorców, na które nałożono obowiązki uiszczania opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ww. ustawy. Są to odpowiednio producenci i handlowcy. Definicje obu tych grup przedsiębiorców zostały określone w słowniczku do ustawy. Stosownie do art. 2 pkt 18 przedmiotowej ustawy producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Z kolei, zgodnie z art. 2 pkt 19 ww. ustawy handlowcem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

W tym miejscu należy wskazać, że paliwa, stosownie do ww. art. 2 ustawy, to następujące produkty naftowe: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwo typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe oraz ciężkie oleje opałowe, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Co zostało już wyżej napisane definicja paliw nie obejmuje półproduktów rafineryjnych.

Wracając do grup przedsiębiorców zobowiązanych do ponoszenia opłaty zapasowej, wskazać należy, że Wnioskodawca nie jest producentem. Po pierwsze w omawianym przypadku nie dokonuje żadnych działań, które można byłoby uznać za produkcję paliw. należy przypomnieć, że produkowany olej smarowy za paliwo w świetle omawianej ustawy nie można uznać.

Trudno też uznać Wnioskodawcę za handlowca, ponieważ inny przedsiębiorca dokonuje przywozu z kraju Unii Europejskiej (w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego) surowca, wykorzystywanego następnie w procesie produkcji olejów smarowych.

Ww. wyjaśnienia są już wystarczające do uznania, że przedsiębiorca nie jest zobowiązany do ponoszenia ciężaru opłaty zapasowej, niemniej wskazać należy, że powyższy sposób postępowania jest też zasadny, biorąc pod uwagę fakt, że całość oleju gazowego niespecyfikowanego jest następnie w całości wykorzystywana do produkcji olejów smarowych, które są następnie wywożone z kraju. Dowodem na dokonanie dostawy wewnątrzwspólnotowej są dokumenty potwierdzające dostarczenie paliw do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa innego niż terytorium kraju.

w związku z powyższym, w opinii Wnioskodawcy, nie jest on zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe. Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania

zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstryuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą

w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest

wyprodukowanie paliwa. W zakres definicji producenta, o której mowa w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach nie wchodzi usługowa produkcja paliw na rzecz innych podmiotów.

Z treści wniosku oraz jego uzupełnienia wynika, że Wnioskodawca zamierza rozpocząć działalność gospodarczą w zakresie produkcji oleju smarowego produkowanego z nabytych na terytorium kraju komponentów (w tym między innymi oleju napędowego). Z orzeczeń laboratoryjnych załączonych do dodatkowych wyjaśnień (laboratorium celnego Izby Celnej) wynika, że wyrobami końcowymi wyprodukowanymi przez Wnioskodawcę są:

1. Środek antykorozyjny Antykor 30 przypisany przez przedsiębiorcę do kodu CN 3403 19 80 (sprawozdanie z badań z dnia 18 lutego 2016 r.);
2. Olej ceramiczny B przypisany przez przedsiębiorcę do kodu CN 3403 19 90 (sprawozdanie z dnia 27 sierpnia 2015 r.);
3. Olej uniwersalny do obróbki metalu i antykorozyjny przypisany przez przedsiębiorcę do kodu CN 2710 19 91 (sprawozdanie z dnia 27 sierpnia 2015 r.);
4. Olej uniwersalny do obróbki metali i antykorozyjny przypisany przez przedsiębiorcę do kodu CN 2710 19 91 (sprawozdanie z dnia 19 lutego 2016 r.).

Z powyższego zatem wynika, że Wnioskodawca dokonuje produkcji wyrobu, nie będącego paliwem w rozumieniu przepisu art. 2 pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 lit. f – n ustawy o zapasach. Wyroby te nie są również wymienione w § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). W związku z tym należy uznać, że w zakresie tych produktów, w przypadku ich produkcji, nie można mówić o *produkcji paliw* w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, a w konsekwencji w tym zakresie uznać Wnioskodawcę za *producenta* w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach. A to z kolei oznacza, że produkcja tych wyrobów nie powoduje powstania obowiązku w zakresie uiszczania opłaty zapasowej.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.